

SAMOTNY (1) ai

a *jasne*; o *prawdopodobnie jasne* (*tak w samo-*).

sg m N samotny. ◇ [I samotnym. ◇ pl G samotnych.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. Występujący pojedynczo, bez innych:

[Szereg: »jedyniec abo samotny«: Ale mowi [Jezus, Ioann 14/1: *wierzycie*] w Bogá po proftu/ o lámym to tylko Bogu oycu rozumieiac/ á nie o trzech w tym iednym Bogu perfonách/ iáko K(*siądz*) G(*ilowski*) wżędy wykłádá Bogá/ niehcąc go nigdy mieć iedyńcem/ ábo lámotnym w perfonách/ ále zaraz oycá/ lyna y ducha. *CzechRozsądek* 65v.]

a. *Bez towarzystwa, bez pomocy*: Ná wliach thy rzeczy [*tj. branie wzoru z mądrzejszych*] ták lńádnie przyść nie mogą/ ábowiem lámotny człowiek nie máiac przed oczymá przykládných ludzi/ wpada częfto w Melánkoliá álbo w teskność *BielKron* 334v; [A iż człowiek lám przez się/ iáko łtrácona owieczká/ nie vmie ná drogę dobrá lámá przez się náwrócić lje á obaczyć/ [...] tákó też on lámotny kierowác lje álbo gnárovác/ przethósz Pan iednego drugiemu [...] poruczył *GilPos* 195].

2. [Wyraz nawiązujący do rzeczownika w poprzednim tekście: *ten, o którym mowa*: A gdy łtyłzimy obietnice vczynkom dobrym/ tedy wiedzmy/ iże nie dla ich [= *nich*] lámotnych to/ ále dla wiáry/ s ktorey iák z dobrego drzewá owoce wychodzą. *GilPos* 120v.]

KW, (LWil)